

בשיחה סודית במיסעדה „מון ז'ארדן“

סיכמו ישראל סחרוב ואהרון רובינשטיין

מכירת מיפעל של התעשייה האווירית לקבלן

מכירת מיפעל

השניים נראו כידידים. הם ישבו בשולחן הקיצוני, המבודד ביותר במיסעדת היוקרה מון ז'ארדן ברחוב בניהודיה בתל-אביב. הפגישה התרחשה ביום הששי האחרון, מהשעה 2.00 ואילך. השיחה ביניהם התקיימה בשקט. מדי פעם הגיש אחד מהם מיסמך לחברו, שקרא אותו בעיון. המשתתפים בשיחה היו יושב ראש הדירקטוריון של התעשייה האווירית, ישראל סחרוב, והקבלן אהרון רובינשטיין.

לפתע, כמעט ללא מילות פרידה, קם סחרוב ממקומו — נראה שהוא הבחין שמאזינים לשיחה. הוא יצא מהמיסעדה ונכנס לתוך מכונת שהמתינה לו בחוץ. נהגו התניע אותה והם הסתלקו מהמקום.

„לא... אה,

אני נזכר“

ל ישראל סחרוב הוא איש רבי-פעלים. עסקן המפלגה הליברלית, סוחר עשיר בעצים, הפך אחרי המהפך לאחד האנשים העסקיים ביותר בארץ. בנוסף לתפקידו כיושב-ראש הדירקטוריון של התעשייה האווירית — בהתנדבות, כפי שהוא מקפיד תמיד לציין — הוא גם חבר דירקטוריון בכל חברות הבת של התעשייה האווירית. סחרוב הוא גם יושב-ראש הקרן-לביטחון-ישראל (ליביי) וחבר בעשרות מועצות-מנהלים.

נראה שסחרוב, ששותח עם הקבלן רובינשטיין, עשה זאת גם בתוקף תפקידו בתעשייה האווירית וגם כיושב-ראש הצוות למכירת מניות הממשלה בחברות-ממשלתיות.

סחרוב ורובינשטיין דנו על מכירת אחד

קבלן רובינשטיין לאן נעלמו —

ממפעלי התעשייה האווירית לקבלן הגדול. היתה זו הפעם הראשונה שנידונה הצעה למכירת מיפעל של התעשייה האווירית. אהרון רובינשטיין, אביו של ח"כ אמנון רובינשטיין, נפגש בעבר עם סחרוב באירועים עסקיים וחברתיים רבים. בין השאר יש לרובינשטיין עסקים משותפים רבים עם בנק לאומי, ואילו סחרוב הוא חבר דירקטוריון הבנק. השיחה התנהלה (בהשמטת) בנוסח זה:

סחרוב: כן, אני יודע. עשיתי טעות. לא קראתי את המכתב שלך עד הסוף וחשבתי שזה נוגע למשרדה-התיקונות. אז העברתי להם את זה. הם קראו אותו והחזירו לי, כי זה קשור לתעשייה האווירית. זו היתה טעות שלי.

רובינשטיין: המחיר הוא גבוה מדי. 30 מיליון דולר...

סחרוב: זה לא גבוה. אתה יודע שזה שווה 200 מיליון דולר, אבל 30 מיליון זה בגלל שאי אפשר לממש את המיפעל ברגע שרוצים. זה כמו מניות מסוימות בניו-יורק, שאי-אפשר לממש

במדינה

(המשך מעמוד 4)

פחדו מפני הערבים, הם שגרמו לכריית התהום בין היישוב העברי רי העולם הערבי. הוא היה משוכך נע כי טרגדיה היסטורית זו היתה נמנעת, אילו שמרה האצולה ה"ספרדית הוותיקה על שילטונה ביישוב. אחד מספריו, לחיות עם פלסטינים, שפורסם גם במצריים, היקדש לנושא זה.

על כן האמין כי לספרדים ולבני עדות-המזרח בישראל יש שליחות חזרה מעבר לאינטרסים האישיים והעדתיים שלהם: לבנות

בפסקי-דין, שעורר תשומת-לב רבה, קבעה השופטת כי המועצה היא גוףף ציוני, וכי הפירסום מהווה לשון-הרע. הוועד הוייב בתשלום פיצויים ניכרים, שמימנו את פעולת המועצה במשך זמן רב.

רק כעבור שנים התפייסו העסקנים עם אלישר וביקשו את סליחתו.

„עלויות ממוספרות“ בחודשי שני האחרונים, כאשר כוחו מיי דלדל והולך, עסק אלישר בבניית העדה, שהחריפה במערכת-הב"חירות האחרונה. הוא שם את ה-

אליהו אלישר עם אשתו חווה התמונה האחרונה

דגש על הצעה שהעלה כבר ב"כנסת הראשונה והשנייה, כאשר היה חבר בבית-המחוקקים מטעם רשימה ספרדית: להנהיג בארץ בחירות איזוריות. החשבון: בב"חירות כאלה ייבחרו כימעט אוטו-מטיית בני עדות-המזרח, מפני שיש שום מיפלגה לא חציג מועמד אש"כנזוי באיזור-בחירות שבו יש רוב ספרדי.

אולם אלישר ידע כי המנהיגות בעדה עברה מן האצילים הקשישים, ותיקי הארץ שקדמו לעליית הציוניות מאירופה ("העליות ה"ממוספרות", בלשונן הסרקאס"טית), אל בני הדור החדש, בני העולים החדשים מתקופת המדינה. הוא היה בטוח בניצחונם.

התנצלות

לפני שבועיים הופיעה בהולטם הזה (2303) כתבה על הציירת בתיה אפולו, שהיה לה אופי מעלבי. כתבה זו הובאה לדפוס בעיקבות תקלה מערכתית. העולם הזה מצטער על כך ומתנצל לפני בתיה על הכתבה, שהופיעו בה פריטים חסרי-שחר.

גשר חדש אל העולם הערבי בכלל, ואל העם הפלסטיני בפרט.

הוא תירגם אמונה זו לשפת-המעשה. כאשר ננקטה בסוף 1975 היוזמה להקמת המועצה הישראלית לית למען שלום ישראל-פלסטיני הצטרף אליה מייד. רבות מישיבותיה נערכו בביתו, שעל קירור תיו מתנוססים מיסמכים עות'מאניים ישנים, הכתובים בכתב ערבי יפהפה.

מכה אכזרית. הצטרפותו לגוף זה גרמה לאחת המכות האכזריות ביותר שהונחתו על אלישר. בוועד העדה הספרדית בירושלים, גוף רב-השפעה ועתי-יריבוש שהוקם על-ידי ושהוא עמד בראשו במשך השנים, התארגנה קבוצה של יריבים בעלי-אינטרסים, שרצו להדיחו.

כאשר נודע כי הצטרף למועצה, היה נדמה להם כי באה ה"הודמנות. הם הדיחו אותו מתפקידו ופירסמו בביטאון הוועד התקפה פרועה עליו, שבה נאמר כי המועצה היא „גוףף אנטי-ציוני“. אלישר נפגע עד לעמקי נפשו, אך לא הגיב. אולם מתוך כבוד לאיש הגישו תישעה מחברי ה"מועצה, וביניהם האלוף (מיל') מתי פלד, יעקב ארנון ואורי אבנרי. תביעה מישפטית נגד בעלי-הדיבה.

אותם בכל רגע, אבל זה שווה 200 מיליון.

רובינשטיין: אתה בטוח שתוכל להשיג לזה הסכמה של הממשלה ושל האוצר?

סחרוב: אני יכול לעשות איתם מה שאני רוצה. פעם הם נתנו תמריצי-יצוא רק ליצוא הביטחוני של התעשייה האווירית ולא נתנו ליצוא אחר. כל מי שייצא חתונים או גרביים היה מקבל תמריצים, אבל לא התעשייה האווירית. כשאני באתי סידרתי את כל העניין עם ארליך, ועכשיו אנחנו מקבלים תמריצים.

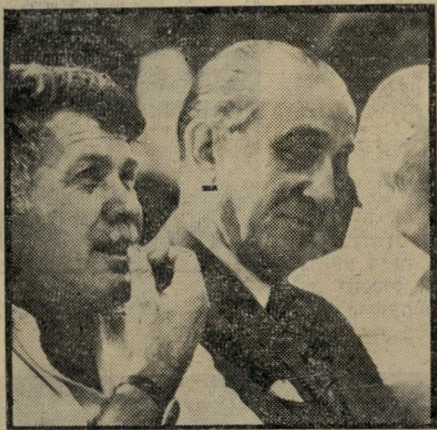
רובינשטיין: אבל יש בעיה של אל-על. אני מבין שהם הולכים עכשיו לעשות גם תחזוקה במטוסים, ולא רק במטוסים שלהם.

סחרוב: אל תדאג, זה לא בעיה. אני יודע איך לטפל בהם. הם מרמים כשהם אומרים שהם הפסידו פחות השנה. אני עכשיו אוסף הומר, ואוכיח שבומה* הפסידו השנה עוד יותר מאשר בשנה שעברה. כשיהיה לי החומר הם כבר לא יעשו תחזוקה. חוץ מזה, אנחנו נקים חברת-תעופה, אם הם יוכלו לתחזק מטוסים, אנחנו יוכלו לטוס. יכול להיות שנעשה את זה ביחד עם ארליך, כבר דיברתי איתם. אבל אל-על יפסידו מהעניין. אף אחד מהתעשייה האווירית עם המישפחות לא יטוס יותר באל-על. הכסף שהם יפסידו מזה יהיה יותר מהכסף שהם ירוויחו בתחזוקת מטוסים. זה לא אני שרוצה את זה — הפועלים שלי באו אלי אחרי ששמעו מה שאל-על רוצה לעשות, ודרשו ממני לעשות מילחמה. אז מה אני יכול לעשות?

רובינשטיין: הכנת לי את המיסמך בינינו? **סחרוב:** כן. (נותן לרובינשטיין מיסמך וזה קורא אותו.)

רובינשטיין: אז זה בסדר, אפשר יהיה לחתום. מה שלומך? איך הבריאות?

סחרוב: תודה רבה, בסדר. (קם ממקומו) אני מוכרח ללכת. (רץ החוצה מהמיסעדה ומשאיר את רובינשטיין פעור פה). **בשיחה עם העולם הזה** הכחיש סחרוב, יומיים אחר-כך, את הפרשה כולה. **העולם הזה:** אילו עסקים יש בין התעשייה האווירית ובין הקבלן אהרון רובינשטיין?

יו"ר סחרוב — 170 מיליון דולר

סחרוב: אין שום עסקים. מהיום שאני בתעשייה האווירית אין שום עסקים.

העולם הזה: אבל נפגשתם ביום הששי. **סחרוב:** כן, כן. אבל זה במיסגרת תפקיד אחר שלי. אני חבר בוועדה לענייני הקמת חברת התיקונות, וזיכרנו על זה.

העולם הזה: אבל דיברתם על מכירת מיפעל של התעשייה האווירית.

סחרוב: לא... אה, אני עכשיו נזכר. קיבלתי מרובינשטיין איזה תזכיר וטבעות חשבת שזה שייך למשרדה-התיקונות, כי אני יודע שיש לו איזה מיפעל לאלקטרוניקה. אחר-כך התברר שרובינשטיין כתב תזכיר על קניית אדמות של המדינה, של התעשייה האווירית. אני גם יושב-ראש הרשות למכירת מניות הממשלה בחברות-ממשלתיות. אז נפגשנו על העניין הזה, והוא אמר לי שהיתה לי טעות.

העולם הזה: אבל דובר על מכירת מיפעל ששווה 200 מיליון דולר ב"כ 30 מיליון דולר.

סחרוב: לא דובר, אה, כן. הכוונה היתה לקרקעות שרובינשטיין רוצה ב"כ 30 מיליון דולר וששוות 200 מיליון דולר.

את תגובתו של הקבלן אהרון רובינשטיין אי אפשר היה לקבל.

* אברהם ("בומה") שביט, יושב ראש מועצת המנהלים של אל-על.